

Svatební Fotografie Tomana Broda

Tohle je naše svatební fotografie z roku 1954. Svoji ženu Libuši, rozenou Kvasničkovou, jsem poznal v roce 1952. Byla o tři roky mladší než já a pocházela z Moravy. Poznali jsme se na koleji v Opletalově ulici, kam jsem chodil za svými kamarády, abychom pořádali různé takové párty nebo nacvičovali všelijaké veselé divadelní výstupy. Začali jsme spolu chodit a po dvou letech, ještě před dokončením školy, jsme se v čtyřiapadesátém roce vzali.

Libuše byla taková uvědomělá, spíš proletářského původu, i když její otec byl četník, tak jakýpak proletář. Celá rodina se po válce věnovala politice a vstoupila do komunistické strany. Moje žena byla přesvědčená svazačka. Myslím si, že na mě shlížela s jakýmsi odstupem, protože poznala, že já zas tak přesvědčený svazák nejsem, že jsem dokonce ochoten v soukromí vyprávět takzvané

reakční vtipy, což byla strašná urážka, nesmělo se to. Pod mým vlivem se však zcivilizovala a velmi brzy se z ní stala normální dívka.

Měli jsme studentskou svatbu na Staroměstské radnici, prakticky jsem ani neměl na její zaplacení. Pozvali jsme jen nejbližší příbuzné. Neměli jsme ani nic pořádného na sebe, moje žena si upravila frak svého otce, aby z toho byl takový jakoby kostým a já jsem měl asi nějaký vypůjčený oblek. Ani nevím, co jsem to měl na sobě. Koneckonců nám všechny peníze ukradli v měnové reformě a my neměli nic, naše stipendium čítalo jen pár stovek.

Svatba se konala 30. dubna 1954 a druhý den jsme hned šli do prvomájového průvodu. Tehdy se chodilo do průvodu Prahou, celá škola se podílela. Byla to komedie, měli jsme oslavovat první máj a naši stranu a vládu, naše představitele. Po svatbě jsme bydleli, spolu s paní Kopskou, dál v bytě v Masné ulici. Na podzim se nám narodila dcera Šárka. Dcera měla z našich svatebních fotek hroznou legraci, že její rodiče vypadali takhle. Namalovala nám na nich sloní choboty.